

לנקות את האורות ולהתכונן למלחמה

משה שרון

הוי המאמינים כאשר אומרים לכם, צאו למלחמה למען אלוהים מדוע תכרעו תחתכם בכבוד? האם ישביעו חיי העולם הזה את רצונכם במקום העולם הבא? הן תענוגות העולם הזה קצרי מועד הם לעומת העולם הבא.

קוראן סורה 9 פסוק 38

צאו למלחמה, כל קל רגליים וכבד גוף, וקומו להיאבק בהקריבכם את רכושכם ואת נפשותיכם למען אלוהים. בזאת ייטב לכם לו רק ידעתם

קוראן סורה 9 פסוק 41,

תרגום: אורי רובין, אוני-תל-אביב

“Carthago delenda est” על משקל: “Syria delenda est”

“על קרתגו להיחרב”

המשפט בו נהג קאטו הזקן לסיים את נאומו בסנאט.

מדינת ישראל; דברים שאינם מופיעים בשום חיבור ערבי מוסלמי מוסמך או מוסמך לשליש ולרביע. הם לא אמרו מה שנאמר בגלוי; הם לא סיפרו את מה שכל אחד יכול היה לקרוא באתר האינטרנט של ממר"י: שהכיבוש הוא רק אמותלה שמטרתה לדחוק את ישראל מכל נכס אסטרטגי שעדיין יש בידה ולהפכה לבת ערובה בידי חמסי הקסאמים ומחזבלי הקטיושות. הם הדחיקו את העובדה שידעו טוב יותר מכל אדם אחר, כי מאז 1979, כאשר התחילה המאה ה-15 באסלאם, נשטף רובו של העולם המוסלמי באש הציפיות המשיחיות וכי מאותה שעה ואילך החלה לזרום, דרך המעברים והמחילות של האדיקות הקנאית האסלאמית, הלהבה הרתחת של הג'יהאד, שפרצה בעוצמה והשתפכה על פני המזרח התיכון והעולם בכלל, מדליקה תקוות רדומות למחצה ומבעירה אש של שנאה לכל מה שאינו מוסלמי בכל אתר. במשך דור שלם היא רותחת ומבעעת וצוברת עוצמה מיום ליום. בדרכה מוטלים המגדלים מן ה-11 בספטמבר ועמם אלפי חללים באירופה, בארצות הברית וגם במדינות הערביות עצמן ובמיוחד בעיראק.

■ ממזרח תיכון חדש למלחמת לבנון השנייה

לחמת לבנון השנייה ("מלחמת ימי בין המצרים") של קיץ 2006 עדיין לא נסתיימה. כשדברים אלה נכתבים נסתיים בהפוגה רק סיבוב אחד שלה. היא רק הקדמה למבוא. כבר עתה נערכים אויבינו לעוד מלחמה ועוד אחת לאחריה וכך לשנים רבות. במשך יותר מעשור ומחצה, מאז מעשה ההבל של הסכמי אוסלו, נעשה הכל כדי לכרסם בנחישות העם, בכוחו ובאמונה בצדקתו. תרמו לכך תקשורת מגויסת לרעיון העוועים של "שלום" ו"מזרח תיכון חדש", אינטלקטואלים למיניהם אשר ציירו שלום מעבר לפינה שנמנע על ידי ה"כיבוש", אשר אם אך ייפסק – מיד תגיע אחרית הימים והאסלאם יקבל באהבה את מדינת היהודים. מזרחנים ואסלאמיסטים טאטאו מתחת לשטיח את האמיתות שזעקו אליהם מכל תעודה שהם חקרו, מדפי כל עיתון ערבי שהם קראו. הם סיפרו לעם עד כמה רודפי שלום הם הסורים והפלשתינאים, שכל רצונם הוא הפסקת הכיבוש והקמת מדינונת לצד

היום ברור לכל המוכנים לראות את המציאות הבלתי מפורכסת (לא אלה הקוראים לעצמם "מחנה השלום" או "פוסט משהו") – והם הרוב המוחץ של החברה הישראלית החפצה חיים – שצריך לנצל את הזמן הקצר שנותר על מנת להכין את הצבא למלחמה הבאה, כי היא בוא תבוא מהר יותר משחושבים.

■ החלטת האו"ם – פיסת נייר חסרת ערך

חיזבאללה הוא האויב המייד. איש לא יפרק אותו מנשקו כי הוא איננו מתכוון להתפרק מנשקו ואין מי שיכפה עליו לעשות זאת. את החלטת האו"ם בעניין זה כבר תייקו מזמן. האו"ם משתף פעולה עם חיזבאללה ולאף אחת מחברותיו, חוץ מארה"ב, אין כל עניין להתעסק איתו. מדוע לעשות לישראל חיים קלים? קופי אנאן כבר הלך לקנוסה של חיזבאללה ולחץ את ידי הרוצח מדרום ביירות. כשאין לחיזבאללה ממי לחשוש – ועתה גם לא מישראל – אין לו שום סיבה בעולם לוותר על כוחו ההופך אותו לאדוניה של לבנון.

אחרי שנים רבות שבהן השיעים בלבנון היו החלק העלוב, המפגר והעני ביותר באוכלוסייה של ארצם, עתה הם הפכו לאדוניים העושים בלבנון ככל העולה על רוחם ונתמכים על ידי שתי מדינות המחמשות אותם עד צוואר, מספקות להם תמיכה כלכלית עצומה (איראן) ומאפשרות להם להופיע כחוד החנית במלחמת האסלאם נגד ישראל. אין אפוא שום סיבה שהם יתפרקו מנשקם מרצונם. בעולם בו אנו חיים, נשק הוא כוח ובמזרח התיכון על אחת כמה וכמה. על כן ברור לחלוטין לא רק שחיזבאללה לא ייצא חלש מן הפרק הזה במערכה אלא יתחזק הרבה יותר. פסק הזמן יאפשר לו להפיק את הלקחים מן המערכה. גם האיראנים והסורים למדו משהו. הם כבר יספקו את הטילים נגד מטוסים וכמות גדולה של טילים נגד טנקים וטילים לטווח בינוני וארוך בעלי כושר דיוק גדול יותר.

■ מלחמה שלא השיגה דבר

צבא חיזבאללה לא יעזוב אפילו עמדה אחת בדרום. עוד נראה כיצד הם ישפרו עמדות ויחפרו בונקרים למול עיני צה"ל ומצלמותיו וממשלת ישראל; עדת העיתונאים והאינטלקטואלים ורודפי השלום יספרו כמה שקט, טוב ויפה בצפון הפורח והמשגשג; והצימרים, כן, לא לשכוח את הצימרים! ומה שהיה בחודש האחרון, מאמצע יולי עד אמצע אוגוסט 2006, יודחק אל אוסף הזיכרונות המקלקלים את התמונה שכדאי לא להעלות מן הנשייה. הבה נאמר חד וחלק: מאומה לא הושג במלחמה הזאת לבד מנייר מגוחך של האו"ם והפוגה שבה לאויב תהיה אפשרות להתחפר טוב יותר במרחק של 700 מטר מהגבול, בכפרים אשר לא נפגעו כמעט ואשר מתחת להם ובוואדיות שסביבותיהם מאוחסנות אלפי רקטות וכלי משחית אחרים. אם איבד הארגון כמה לוחמים (לא הרבה יותר מאבדות צה"ל) אין הדבר מחליש אותו כהוא זה, כי יוכל לגייס אלפים תוך זמן קצר מבפנים ומבחוץ: שיעים תאבי שהאדה זמינים בכל עת. מאיראן יבואו ומעיראק

ומקהילות שיעיות אחרות. אך גם בלי אלה מאגר השיעים הלבנוני הוא עצום ובאיראן כבר מתאמנים מזה זמן כמה מאות שיעים בלוחמה זעירה. צבא חיזבאללה איננו צריך להיות גדול בכוח אדם. חיזבאללה איננו זקוק לדיביזיות. הוא פועל בחוליות קטנות, מהירות, המסתתרות ללא קושי בבתיהן ובסביבה הטבעית שהן מכירות טוב יותר מכל אחר. הן מצוידות בטילים מעולים נגד טנקים, ומפעילות משגרי טילים נגד אוכלוסייה אזרחית כדי לזרוע הרג ללא כל נקיפת מצפון. כי המצפון הוא לא המצד שחיזבאללה מצויד בו כלפי אזרחי לבנון ובוודאי כלפי הישראלים. על כן בתי אזרחי הם מקלטו והתינוקות חומת המגן שלו, שהרי למד שיש לו עסק עם שוטים ישראלים שחיי אויביהם קודמים לעתים קרובות לחיי לוחמיהם ואזרחיהם.

השיעה של חיזבאללה השתלטה על לבנון בעזרתן הנדיבה של איראן וסוריה, והיא לא תוותר על המדינה הזאת גם אם תביא לחורבנה המלא. לבנון תלך ותתרוקן מהנוצרים שנותרו בה ובכך ישיג האסלאם הקנאי מטרה חשובה: אחת משתי המדינות הלא מוסלמיות היחידות במזרח התיכון פשוט תיעלם.

את המלחמה הבאה יש להתחיל להכין מיד בכל המובנים: את כוחות החזית ואת מיגון העורף. את סדר העדיפויות הלאומי יש לשנות ולהעלות את הביטחון מן המקום החמישי בסדר העדיפויות המעוות למקום הראשון. שכן כשאין מדינה אין גם למי לחלק הטבות. במקביל צריך לנפץ את השקר אשר בו הלעיטו את מדינת ישראל שומרי המוסר, יפי הנפש, מחנות השלום למיניהם ואנשי המזרח התיכון החדש: אין שלום. אין מזרח תיכון חדש. להיפך, עדיין חי וקיים המזרח התיכון הישן של ימי הביניים, מזרח תיכון שטוף אסלאם קנאי, לוחם, משיחי, אפוקליפטי, מונהג ברוחם של אנשי דת מלאי משטמה לכל מה שאיננו אסלאמי, על ידי משרתייהם, אשר חרתו על דגלם לחדש את החילופות ולהשתלט על העולם. מחמוד אחמדינג'אד איננו היחיד הנותן ביטוי פומבי לאסלאם הזה; והוא, על אף המפלצתיות של ציורי לשונו, איננו הבוטה שביניהם. כדאי לשמוע את יוסוף קרדאווי, האורים ותומים של האינטלקטואלים המוסלמים, אנטישמי עד שרוכי נעליו ואהוב ליבו של קן ליווינגסטון, ראש עיריית לונדון.

אחמדינג'אד מבטא את אפס קצה של התורה המדינית והצבאית של האסלאם ולא דווקא האסלאם הקנאי במיוחד, אלא דווקא האסלאם של המסורת המקובלת. אלא שמסורת זו ניטלה על ידי הקנאות האסלאמית המודרנית ובודדה מתוכה את תורת המלחמה ושנאת העולם הלא מוסלמי ובראשו היהודים. קנאות אסלאמית זאת מקיפה עתה ציבורים גדולים ומדברת אל ההמונים בלשון שהם אוהבים לשמוע. אין טעם לניתוח פסיכולוגי בפרוטה של הסיבות לכך. העובדות מדברות בעד עצמן. זהו האסלאם הרואה בשפיכות הדמים ערך עליון.

■ "לרצוח, לשחוט לכרות את הראש"

תוגמה מובהקת לדבר הייתה ההפגנה שנערכה לפני כמה חודשים בלונדון, במחאה על פרסום כמה קריקטורות שמתחו ביקורת על הטרור האסלאמי תוך שימוש בדמותו של מוחמד (כשנה לאחר פרסומן). זו

עצומת מימדים ותהא רופפת ככל שתהא – חש האסלאם שאין לו בית.

האימפריה ביטאה את העוצמה, הגדולה והגבריות האסלאמית. שהרי האסלאם נולד על מנת לשלוט, להיות גדול, כיאה לדתו של אללה שאחת היא ואין בלתה. דברי אללה בקוראן הם שהנחו את המוסלמים במשך הדורות. הם חקקו אותם על מטבעותיהם וחזרו עליהם בכל הזדמנות: "הוא (אללה) אשר שלח את נביאו להביא את דרך הישר ואת דת האמת, כדי שישליטה על הדתות כולן..." (סורה 9 פסוק 33). מוחמד הוא אחרון הנביאים, וגדול נבחר האלוהים. מעולם לא קם נביא כמוו ולעולם גם לא יקום עוד. אין שליחות נבואית גדולה משלו ואין תוקף לתורות שהיו לפניו אם הוא לא נתן להן תוקף. היהודים והנוצרים, שכמה משמות נביאיהם מופיעים בקוראן, אינם יכולים לטעון שהם בעלי ספרי קודש אמיתיים, שהרי כל ספרי הקודש חייבים להיות זהים לקוראן ואם בתניין ובברית החדשה יש דברים השונים מן הקוראן או מתנגדים לכתוב בו, משמע שהיהודים והנוצרים מחזיקים בספרים מזויפים. הם, "אנשי הספר", "שינו והחליפו" ברשעותם את אשר בספרים הקדושים. לא נותרו אפוא אלא נבואת אמת אחת וספר אמת אחד וחוקת עולם אחת: נבואת מוחמד

הייתה הפגנת ענק של מוסלמים. השלטים שהניפו המפגינים הכילו רק את המילים: "להרוג", "לשחוט", "לכרות את הראש", "להתכונן לשואה הבאה" ועוד פניני לשון מן הסוג הזה. בכל הפגנה הנערכת בלבנון, בעזה, ביו"ש, בעיראק ובהרבה מקומות אחרים בעולם המוסלמי, המפגינים מניפים כלי נשק מכל הבא ליד, רובים, מטולי טילים, רימוני יד וחסרי המזל מניפים רק אקדחים. הכול מלווה בקריאות שנאה, בשריפת דגלים ובובות ובהבטחות הרג וחורבן בעיקר ליהודים: "אדיבח אליהוד!" – זבח את היהודים!" היא הוותיקה שבסיסמאות.

■ האסלאם – דת אימפריאלית לוחמת

האסלאם נולד כדת לוחמת. מוחמד נביא האסלאם השליט את מרותו קודם כל על ידי כוחו הצבאי. הוא הבין שגם כשמדברים בשמו של אללה צריך שהדבר ילווה בכמה עשרות אלפי לוחמים שולפי חרב. האסלאם הקים אימפריה עוד לפני שהתגבש לדת מסודרת. הוא הקים את מוסדותיו, פיתח את תורתו, בנה את תרבותו, יצר את מערכתיו התיאולוגיות והמשפטיות רק לאחר שהקים אימפריה. הצד האימפריאלי והצד הדתי האסלאמי שלובים זה בזה. באין אימפריה – באין מסגרת מדינית

הפגנה בלונדון תחת הסיסמה: "Religion of Peace Demonstration". מאי 2006.

זהו ההבדל היסודי בין הנאציזם לבין האיסלמונאציזם. הנאציזם מעולם לא דברו בגלוי ובמוצהר על כוונתם האמיתית. הם היטיבו לכסותה במכבסת מלים נוסח "צו הלילה והערפל", "פעולות מיוחדות", "הפתרון הסופי..." וכיו. האסלאם לעומת זאת, יש לומר לזכותו, משחק בקלפים גלויים.

וספרו של אלה – הקוראן וחוקת האסלאם המחייבת את העולם כולו לנצח נצחים.

■ יהודים, נוצרים וסדר העולם האסלאמי

היהודים והנוצרים אפשר שיתקיימו עד יום הדין, שאז ייגזר דינם באופן סופי: המוסלמים יהרגו את כל היהודים, שבלעדי כך לא יתקיימו כל התנאים ליום הדין ו"השעה" הגדולה לא תגיע; הנוצרים, אלה שעוד יוותרו, בוודאי יישלחו לקוער הגיהנום. עד לאותה שעה יהודים ונוצרים יכולים לחיות בצילו של האסלאם רק על פי חוקת האסלאם. הם תמיד יהיו במעמד של דְיִמִּים, כלומר אנשי חסות של האסלאם, המפעיל לגביהם את כלל הקבע הנמסר מפי הנביא: "האסלאם עליון, אין דבר עליון עליו".

זהו סדר העולם האסלאמי והוא חי וקיים ופועל עד לרגע הזה. הוא מנחה את תפיסת העולם של המוסלמים, את הדרך שבה הם רואים את החזון האסלאמי ואת תפקיד האסלאם; והוא המנחה את יחסם אל העולם הנמצא מחוץ להם. אם לפני שני דורות המושגים האלה היו נחלתם של החכמים והלומדים בבתי האולפנא המוסלמים, היום הם תוכנית מדינית, דרך פעולה, בסיס למחשבה המדינית, מורה הדרך ללוחמים, ומדריך לממשל. צריך להסתכל על החוקה של החמאס, המוביל את המלחמה של הרשות הפלסטינית נגד ישראל, כדי להבין שאין מדובר על תיאוריות דתיות מיושנות, אלא על אידיאט-על של ההתנהלות המחויבת של האסלאם והמוסלמים בעת החדשה.

המוסלמים חייבים לשמור ולהפעיל את סדר העולם האסלאמי ולהגן עליו מפני מי שמנסה להפר אותו. זהו הסדר הטבעי שאללה קבע: אל אחד, דת אחת, נביא אחד וחוק אחד שהוא חוקו של האל, החוק המנחה את עדת המאמינים המוסלמים שהיא ורק היא הינה עדתו של אלה. כל מי שיוצא נגד חוק הטבע המוסלמי הזה, אחת דתו להישמד. היהודים יכולים לחיות תחת שלטון האסלאם, כפופים לחוק הזה, אך אוי להם אם ינסו לצאת ממעמד הדיימי שיועד להם. על כן, הקמת מדינת ישראל, שבה היהודים לא רק שאינם דיימים אלא אף שולטים על מוסלמים, יצרה מצב הנוגד את חוק הטבע. זהו עיוות של ההיסטוריה ואין שום אפשרות שהאסלאם יסכים לקבל אותו ובוודאי לא להכשיר אותו אפילו במרומז. הקמת מדינת היהודים על אדמה אסלאמית היא מרד גלוי נגד חוקת האסלאם, חוצפה נגד נביאו והעות פנים כלפי אלה.

■ געגועים לחילופות

בתחילת המאה העשרים קרה לעולם המוסלמי אסון גדול, שאת גורליותו הוא מגלה רק בשנים האחרונות. אין זה "האימפריאליזם והקולוניאליזם" (שתי המילים החביבות כל כך על המבקשים את הסיבות לנחשלות חברתם אצל האחרים, רק לא בביתם פנימה), אלא ביטול החילופות על ידי כמאל אתא תורכ אבי תורכיה

המודרנית, החילונית והמתערבת. בבת אחת נכרת הראש של האימפריה המוסלמית ואין זה משנה שמאותה שעה ועד לרגע זה מדובר על אימפריה וירטואלית. שכן, על הנייר לפחות, ישנו עולם אסלאמי אדיר המאוכלס במיליארד וחצי מאמינים, הממתין לאיחודו תחת מנהיגות של אמיר המאמינים, כפי שהיה בימי הזוהר. אמיר המאמינים הוא סמל לסמכות האסלאם, רמז לגדולתו, ראש לענק הרדום של האימפריה המתערר לאט מקורי שנתו. החילופות היא החלום הגדול של מנהיגי האסלאם בימינו ושל כל מוסלם. זהו חלום העבר שנעטף בהילה רומנטית. צריך רק להיכנס לאתרים הרבים של החילופות באינטרנט כדי להבין עד כמה חי ותוסס הוא החלום: לחדש את התנופה האדירה של ימי הנביא וממשיכי דרכו ולהגיע למצב שכל העולם כולו יישלט על ידי חוקת האסלאם, שבו תוקם ממשלה מוסלמית אחת ובראשה יעמוד החילוף אמיר המאמינים. אולם כדי להגיע לכך נדרש עולם האסלאם להקרבה. כל מוסלם נדרש להקרבה ובראש וראשונה לרצות להקריב את חייו למען המטרה הקדושה הזאת.

לא מדובר על התפעמות רומנטית בלבד, אלא על תוכנית מדינית וצבאית. לפני כמה ימים נשא מחמוד אחמדינג'אד נשיא איראן הרצאה בפני קבוצת מלומדים איראניים שנושאה היה האמנות המוסלמית. הנשיא בהחיר בהרצאה שהאמנות האמיתית היא השהאדה. מות הקדושים, כך אמר, הוא הביטוי העליון של האמנות האמיתית והוסף בלשונו הציורית שהפרסית נאה לה, שבעזרת אלה ובקרב יתנשא האסלאם אל הפסגות הגבוהות ומהן ישלוט על העולם כולו. אינשאללה.

■ טרור

בדור האחרון גילה האסלאם הקנאי והלוחם הזה, המשפיע באופן ישיר על חייהם ומחשבותיהם של מיליונים רבים של בני אדם, את השיטה לפיה אפשר להלחם באויבי האסלאם בעולם כולו. הוא גילה שעל ידי שילוב של החינוך לשנאה, לקנאות ולשהאדה, עם כלי נשק זולים וגסים וכמה קילוגרמים של חומרי נפץ, אפשר לערער את ביטחונן של החברות במערב, לפגוע במרקם החיים שלהן ולהציג אימפריות גדולות במערומיהן. למעשי הזוועה הפוגעים ללא הבחנה באנשים תמימים אנו קוראים טרור, אך המוסלמים העוסקים בהם קוראים להם ג'יהאד, מלחמת קודש שהאסלאם אסר על העולם כולו מאז נוסד. הטרור איננו המצאה אסלאמית חדשה. הוא הופיע כמכשיר יעיל למדי אצל המוסלמים הראשונים זמן לא רב לאחר שהקימו את מוסדותיהם האימפריאליים והוא מלווה את תולדותיהם במינונים שונים של אינטנסיביות. לעתים זהו טרור של קבוצה קטנה או טרור ביוזמת בודדים ולעתים הוא טרור מאורגן, הנשען על חינוך ואינדוק טרינציה. מאחורי הטרור בהיסטוריה האסלאמית – אם לא היה עניין של ונדטה פרטית – עמדו תמיד מטרת פוליטיות וצבאיות שעיקרן ערעור ביטחונם של המתנגדים. החיאריגיים והחשישיון, בימי הביניים, היו דוגמאות בולטות לטרור עז פנים, בוטה ומבטית; רוצה לומר שכל פעולת טרור שלחה גלי הדף של אימה אשר המשיכו להשפיע על סביבתם זמן רב לאחר שהיא בוצעה. החשישיון השיעים, במאות ה-11 עד ה-13, תרמו את

היהודים מצטטים את הפרוטוקולים כמקור אותנטי לתולדות היהודים אף שרבים מהם בוודאי יודעים שזיופם הוכח כבר בתחילת המאה שעברה.

■ עלילת הדם

עלילת הדם חיה וקיימת בעולם האסלאם. כך למשל, בסרט המוצג דרך קבע בטלוויזיה של חיזבאללה, "אלמנאר" (המגדלור), רואים חבורה של יהודים השוחטים ילד מוסלמי ומשתמשים בדמו להכנת מצות. היהודים בסרט מוצגים לפי מיטב מסורת הַדְּ שטירמר הנאצי: עבדקנים, מאונקלי חוטם, לבושי שחורים וכובעים רחבי תיתורה. סרט זה דומיו מופצים באתרי אינטרנט אסלאמיים, ונשלחים, עם תרגום, גם לאתרים רבים במערב ובמזרח הרחוק. אלפי קריקטורות התפרסמו ומתפרסמות בכל העיתונות הערבית, ללא יוצא מן הכלל, בהן מתואר היהודי בדמות שד שעריר מקורן, עם זנב, המקפץ על רגלי חולדה, או עורך סעודתו על בשר גוויות פלסטיניות. עלילת הדם והחומר הגראפי המלווה אותה מחלחלים אל התודעה הציבורית המוסלמית ומקבעים בה את הוודאות שטובת העולם בכלל, ולא רק טובת האסלאם, היא למחוק את היהודים מעל פני האדמה.

בסוריה כתב מצטפא טלאס, שהיה שר המלחמה הסורי (לערבים אין "שרי ביטחון") את הדוקטוראט שלו על השימוש היהודי בדם לצרכים פולחניים וקרא לו בשם "פטיר צהיון" – מצות ציון. הנושא שהוא "חקר" היה עלילת הדם של שנת 1840 הידועה בשם "עלילת דמשק", אשר לשגריר הצרפתי בדמשק היה תפקיד מרכזי בהעצמתה ובשלהובה. החיבור התפרסם מיד כספר ובו "מוכיח" טלאס שהיהודים אכן משתמשים בדם למצות, ושעלילת דמשק כולה אמת. השער של הספר מספר את סיפורו: חבורת יהודים מכוערים שוחטים אדם אל תוך קערה. ספרו של טלאס התפרסם במהדורות רבות וגם הוא אחד מרבי המכר בעולם הערבי.

מחמוד עבאס, זה אשר העיתונות הישראלית אוהבת כל כך לכנותו בכינוי המהפכני: אבו מאזן, כתב גם הוא דוקטוראט, באוניברסיטת לומומבה הסובייטית, שבו ביקש להוכיח את קיומו של שיתוף פעולה הדוק בין התנועה הציונית למשטר הנאצי. לא רק הכחשת שואה, המבוססת על חיבוריהם של מכחישי שואה אירופים, יש בספר הזה אלא "הוכחה" שהאשמים במותם של כך וכך יהודים במסגרת מותם של מיליונים במלחמה – היו היהודים עצמם. במקומות אחרים היו מעמידים איש כזה לדן; בארץ הוא מוצג כאיש שלום.

■ חינוך המונים

ינדוקטרינציה של המונים, אשר לחלה אל כל היבט של החיים הציבוריים, האינטלקטואליים, החינוכיים, הדתיים והפוליטיים ניבטת מכל מקום: מן העיתונות, מספרי הלימוד, מלוחות המודעות, מהגראפיטי שעל הקירות, מנאומיהם של המטיפים, מכתבי פלסטר שאין להם קץ. היא היוצרת את צבא הקבע וחיל המילואים של המתאבדים הצמאים להגיע במהרה אל גן העדן המיוחד אשר הכין אלה למען החיילים הלוחמים

שם לשפות האירופיות המשתמשות במונח "אסאסין" כדי לתאר רוצח מן המארב, רוצח שכי, רוצח בדם קר. כיום העולם מלא באססינים מוסלמים, אשר, כמו החשישיון של ימי הביניים, עוברים תהליך ממושך של אינדוקטרינציה וששים להיות שהידים ולהגיע במהירות האפשרית לגן העדן. בימי הביניים האינדוקטרינציה הייתה של המתאבדים שהידים עצמם; בעולם האסלאמי היום, האינדוקטרינציה היא של הציבור כולו. היא מתבצעת בכל דרך אפשרית, ובכל אמצעי: ישירות על ידי מטיפים במסגדים ובקבוצות לימודי דת; בכל כלי בתקשורת האלקטרונית והכתובה; על ידי האליטות האינטלקטואליות המוסלמיות – סופרים ואמנים, יוצרי סרטים ומחזאים, שחקנים וזמרים; בספרי הלימוד, בבתי הספר, בכיתות ומחוצה להן. רוב הציבור בארץ ובחוץ לארץ אינו קורא ערבית או שומע ערבית ובוודאי אינו מודע לעוצמתו של החומר המתפרסם בזכות הטורר ועוסק בהפצת שואה לאויבי האסלאם ובמיוחד ליהודים. בחומר בערבית ובפרסית כבר אין משתמשים במילת-הקוד "ציונים" כדי לחפות על האנטישמיות.

חוד מערכת התעמולה המוסלמית מופנה נגד היהודים. ממקורות האנטישמיות האירופית אוספים המחברים המוסלמים כל מה שמתאר את היהודים כזוהמה אנושית הראויה אך ורק להשמדה. על מה שהם אוספים מספרותה האנטישמית העשירה של אירופה הם מוסיפים משלהם פי כמה וכמה. הספרות הערבית והפרסית האנטישמית כבר עברה מזמן את אחיותיה הוותיקות – הצרפתית, הגרמנית והאנגלית. הנושאים דומים וחוזרים על עצמם: היהודים שולטים בעולם, הורסים את כלכלתו, מחרחרים מלחמות, מרעילים בארות, מפיצים מחלות, מעקרים את הגברים. כל אלה הם עניינים של מה בכך לנוכח כושר ההמצאה המתגלה כל פעם מחדש. הנה לא מזמן התפרסם במצרים ספר הנקרא "הפצצה" (אלקֶנְבֶּלַה) ומהי הפצצה? גילוי מרעיש של המחבר ובו הוכחה מדעית שהיהודים הם צאצאי קופים וחזירים. גם תמונות מביא המחבר שבהן רואים שלדים שיש להם זנב. הרי לכם הוכחה מובהקת לנאמר בקוראן שהיהודים הפכו לקופים וחזירים. אמור מעתה, כיוון שנמצאה הוכחה שהיהודים הם בסך הכל חיות טמאות ואפילו לא בני אדם, אין דבר המעכב את חיסולם.

כבר נכתב הרבה על רבי המכר האנטישמיים בעולם הערבי והאסלאמי: מיינ קמפף של היטלר הוא רב מכר, הפרוטוקולים של זקני ציון אינם רק רבי מכר, אלא גם מקור השראה לאמנים ולסופרים. הסופר המצרי המוכשר עבאס מחמוד אלעקאד, שהמזרחנים אוהבים לכנותו "מודרניסט", כתב הקדמה לפרוטוקולים. הוא קורא לספר פעם "ספר מופלא" ופעם אחרת "ספר שטני". גם אם זהו ספר מזויף, הוא אומר, תוכנו הוא נכון כיוון שהוא מתאר את היהודים כמות שהם. מצרים (שלום!) היא חלוצת פרסום הפרוטוקולים כמו גם ספרות אנטישמית אחרת בממדי ענק. בתערוכת הספר באלכסנדריה הניחו את הפרוטוקולים לצד ספר תורה, לומר לך ששני אלה מייצגים את היהדות האמתית. בטלוויזיה המצרית הציגו במשך שבועות רבים סדרה אנטישמית המבוססת על הפרוטוקולים. הסדרה זכתה לאחוזי צפייה ענקיים בכל העולם הערבי. חוקרים ערבים רבים העוסקים בתולדות

■ אין שלום ב"בית המלחמה"

מדינת ישראל נחשבת לעמדה קדמית של "בית המלחמה" והיא שוכנת על טריטוריה אסלאמית שנכבשה מידי האסלאם. היא הקדש, ווקף מוסלמי שהופקע מידי המוסלמים, באסון של רגע ועל כן היא צריכה להיעלם ראשונה. כל הדרכים לכך כשרות. לפעמים צריך להשתמש בכלים פוליטיים מתחכמים כאלה ואחרים. אפשר ומותר לפי חוקת האסלאם להגיע להפסקת לוחמה, שהיא דחייה זמנית של הגייהאד, כדרך שנהג מוחמד עם אויביו. הפסקת הלוחמה, לזמן קצוב בלבד, נדרשת לפעמים לצורך התחזקות, התחמשות והתרענונות ולצורך הרדמת האויב. הפסקת הלוחמה כזאת יכולה אפילו לשאת אופי של "הסכם שלום", שאז האויב מוכן להקריב למענה אינטרסים חיוניים ולחשוף את עצמו בהיסח הדעת להתקפה המוסלמית שסופה לבוא. מה שהיהודים למשל קוראים "הסכמי שלום" אינם אלא טקטיקה בגייהאד, שהוא המציאות האידיאלית ולא השלום.

מלחמת המצווה היא האסטרטגיה ועל כן גם ההסכמים ("שלום") עם מצרים וירדן הם סוג של הפוגה במלחמה. אלה הם הסכמים בין ממשלות, שהצד הערבי מקיים רק קצת מן הקצת של סעיפיהם. זה איננו שלום בין עמים. מצרים שהתחייבה להפסיק את תעמולת הזוועה נגד ישראל ולקיים עמה יחסים נורמאליים, היא המובילה של הפעילות האנטישמית בעולם הערבי. בעצימת עין ויותר מזה, היא מאפשרת זרימה חופשית של נשק, מעל הקרקע ומתחת לקרקע, לארגוני הטרור בעזה. מצרים פועלת ללא לאות נגד ישראל בגופים בינלאומיים, וקנאי האסלאם בה הם מן הקיצוניים שבכל שונאי ישראל בעולם האסלאמי. במקביל לחינוך ההמוניים לשנאת יהודים בוטה וגלויה, בכל אמצעי תקשורת ההמוניים, מכינה מצריים זה שנים תשתית מלחמתית אדירה, בעזרתן האדיבה של ארצות הברית ומדינות אירופה. האם צריך לשאול נגד מי הקימה מצרים צבא של קרוב למיליון חיילים?

■ השיעה

עד עתה נאמרו הדברים לגבי האסלאם בכלל, אך צריך להתייחס בצורה מיוחדת לאסלאם השיעי שמולו נלחמת עתה מדינת ישראל ועתידה היא להלחם נגד בתנאים קשים עוד יותר בעתיד. האסלאם השיעי הוא אסלאם משיחי שבנה את עצמו כגוף פוליטי וריכוז את תקוותיו, אמונותיו ושאיפותיו סביב דמותו של "האימאם הנעלם", הוא המהדי שלהופעתו ממקום סתרו יש לצפות בכל רגע. הרעיון המשיחי השיעי אינו דומה לזה הסוני והיהודי. בניגוד לאלה שדמותו של המשיח בהם אינה מזוהה בדיוק, המהדי של השיעה הוא משיח חי וקיים. זהותו האישית ידועה, יש לו שם, ידוע מי היו אביו וכל אבות אבותיו; הוא חי וקיים במקום מסתור בעולם הזה וממתין להזדמנות להופיע. זו תהיה הופעה מרשימה בחרב שלופה, בדם ואש. הוא יצא להלחם נגד כל העולם (ובכלל זאת באסלאם הסוני). המהדי ינצח; וסוף ילוט על האסלאם כולו בן משפחתו של מוחמד – אמיר המאמינים היחיד והאמיתי.

בצבאו. יש בגן העדן כל אשר חסר לו לאדם בעולם הזה – ובשפע: מזון ומשקה, צל עצים ונחלי מים, ונשים שחורות עין שרועות על מיטותיהן. מה יש לו לאדם לחפש בעולם הזה אם אלה ויותר הם התענוגות הממתינים לו בעולם הבא אם יהיה שהידי? בעלי מסורת, סופרים ומטיפים, מורים בבתי הספר, ואמנים, מתארים את גן העדן, הגינה, לפרטי פרטי והשהאדה מלווה את המוסלם מיום לידתו. האם יש להתפלא שמופצים סרטים בהם רואים ילדה בת שלוש(!) אשר אמה מלמדת אותה לדקלם סיסמאות אנטישמיות שהיהודים הם חזירים וקופים ועד כמה יפה היא השהאדה? שתי ילדות פלשתיניות בנות אחת עשרה ושתיים עשרה מרואינות בטלוויזיה הפלשתינית הרשמית (של ה"רשות" שישאל יזמה והקימה למען השלום, כחלק מן המזרח התיכון החדש) ואומרות בערבית רהוטה, שאין דבר שהן רוצות בו יותר מן השהאדה. המראיין שואל האם הן רוצות שהאדה גם אם כל הזכויות הפלסטיניות מתמלאות? והן עונות: השהאדה אינה קשורה ב"זכויות". השהאדה תמשיך להיות משאת נפש ללא קשר למימוש תביעות של הפלשתינים. "האם יש דבר נפלא יותר מן הגינה?" אומרת האחת מהן והשנייה מחזיקה אחריה.

כשהמוסלם החשוף ללא הפסק למטען השנאה הזה מסתכל במפת המזרח התיכון ורואה אתם קטנטן נעוץ בתוך ליבו של העולם הערבי-אסלאמי כגיוון והוא יודע שבכתם הזה שולטים היהודים, בניגוד לכל התורה המוסלמית, הוא אינו יכול שלא להזדעזע. שהרי בקיומו העצמאי ובקיומם של סממני הריבונות שלו, קורא היהודי תיגר על אמיתות האסלאם; וזהו דבר שלא יתכן!

על כן הגיע הזמן שהיהודים בכתם הקטן הזה, החיים בבוועה שהם יצרו לעצמם ובה הם משחקים משחקי שלום, יפנימו את האמת הפשוטה הניבטת מכל עבר: אין שלום ולא יהיה שלום במזרח התיכון כל זמן שקיימת בו מדינת יהודים עצמאית שבה היהודים שווים זכויות למוסלמים. אין ולא יהיה שלום כאשר קיימת קריאת תיגר כזאת על אללה ומאמיניו. אין ולא יהיה שלום במזרח התיכון אלא על פי שיטת האסלאם: החרבתה המוחלטת של המדינה היהודית, השמדת רוב תושביה היהודים והפיכת פלשתיין לחלק אינטגרלי של העולם המוסלמי. אם אחרי החורבן, הגירוש והשחיטה הגדולה יישארו עוד יהודים בפלשתיין, הם אולי יוכלו לקבל מעמד של דימים שיחיו בצל האסלאם ועל פי חוקיו. זוהי תוכנית האסלאם ואין בלתה!

מושג השלום ברוח חזונו של נביאי ישראל, בו משתעשעים מנהיגי ישראל במשך שלושה דורות ויותר, אינו קיים בתפיסה האסלאמית. שלום קיים רק בעולם האסלאם הנשלט על ידי מוסלמים. (מלחמות אחים באסלאם הן עניין פנימי, אי הבנות שקורות בכל משפחה טובה). כל מה שנמצא מחוץ לעולם האסלאם מוגדר כ"בית המלחמה" כלומר התחום נגדו מחויב האסלאם לאסור מלחמה עד לסיפוחו לעולם האסלאם. על כן כל שטח שהיה אי פעם מוסלמי הופך להקדש של האסלאם ואין זכות לאיש לוותר עליו. אם נכבש השטח על ידי אויבי האסלאם, כמו ספרד, פלשתיין או חלקים של אירופה, אין הוא מאבד את מעמדו האסלאמי וחובה על האסלאם לעשות הכול כדי להחזירו לשלטון האסלאם. חובה זו אינה נשחקת ואינה מתבטלת לעולם, שכן מעמדם האסלאמי של הטריטוריות הללו אינו בטל לעולם.

השיעים היו ויישאו תמיד מיעוט. במשך כל תולדותיהם נושאים הם על מצחם אות קין של רצח האימאם השלישי, האימאם חוסיין. נכון, לא הם רצחו אותו אלא נציגיה של ממשלה סונית, אך הם חשים שותפים לפשע שבעיניהם הוא חטא נורא נגד האלוהים. החטא הזה של עמידה מן הצד כשנרצח חוסיין, רובץ על כל שיעי באשר הוא ואין הוא ניתן לכפרה. זהו כתם דמים שלא יימחה. כל מה שהשיעים יכולים לעשות הוא לזכור את הרצח בכל רגע ורגע מחייהם ולנסות לחוש קצת מן הכאב שחש חוסיין ביום מותו. על כן מקיימים השיעים את טקסי ה"עשורא" בפומבי. הם מתגודדים עד זוב דם בסכייים, פגיונות וחרבות, מקיזים זה את דמו של זה ואפילו את דמם של תינוקות בעריסותיהם, בפרץ של אקסטזה המונית ושואפים למות באותה שעה כהזדהות של מה בכך עם מותו של נכד הנביא. מראות זוועה אלה מוצגים בפומבי בכלי התקשורת בעולם כולו ואיש אינו מסיק את המסקנות הנוגעות לטיבה של דת זו המקדשת את הדם. כי היום האחד הזה בשנה מבטא אולי יותר מכל את תאוות המוות, את איווי ההשאהדה ואת הצימאון לדם.

במשך כל תולדותיהם ביקשו השיעים להשיג לגיטימציה כלשהי לעצמם בעולם הסוני שבעיניו הם נחשבו ל"פורשים". עתה הם חושבים שהם מצאו את הדרך לכך: השמדת ישראל היא שתתן את הלגיטימציה הנכספת. במשך יותר מ-50 שנה לא הצליח עולם האסלאם הסוני – ובראשו העולם הערבי הענקי המקיף את ישראל כטבעת – להיפטר מן המדינה היהודית. השיעים, בהנהגת איראן, המדינה השיעית היחידה בעולם, הם שיעשו זאת – הם אשר יעמדו בראש הגייהאד, מלחמת המצווה, נגד כל העולם כולו ויתחילו אותה מישראל. השאיפה להשיג נשק אטומי היא חלק מן התוכנית. איראן מתכוננת להשתמש בו ואם תוך כדי כך ימותו כמה מיליוני מוסלמים, מה טוב – גן העדן יספיק לכל השאהידים. אולי זה הדבר שהמהדי מצפה לו, שכל העולם יישאב אל תוך הארמגדון הגדול, שהרי המהדי לא יוכל להישאר אדיש למול תופת מלחמה עצומת ממדים כזאת. הרי האפוקליפסה היא הרקע המתאים להופעתו בדם ואש ותמרות עשן של עולם רדיואקטיבי. הוא בוודאי יבחר להתגלות ולהביא קץ להשפלת האסלאם על ידי הכופרים וגאולה לעולם – עולם מוסלמי נקי מיהודים הנשלט על ידי חוקתו של המהדי. אחמדינג'אד מאמין באמת ובתמים שהוא נועד לקרב את בואו.

■ שטן גדול ושטן קטן

חזב אלהה הוא ארגון שיעי ומשמעות השם היא "מפלגת אלהה". מתחת לשם זה מסתתר רעיון אסלאמי מובהק – חזב אלהה הוא בעצם כל עולם האסלאם, שהרי כל המוסלמים הם מפלגתו של אלהה, כל המוסלמים הם אומתו, כל המוסלמים הם צבאו; וחייבים הם, כפי שאומר הקוראן בפירוש, להלחם למענו כדי להשליט את חוקתו על העולם. חזב אלהה של לבנון הוא האוונגארד, המחנה הקדמי של צבא אלהה, וככזה הוא ממלא את תפקידו להלחם נגד המחנה הקדמי של השטן –

ישראל. מכאן הדימויים הדמונולוגיים שאנו רואים ושומעים, חדשות לבקרים, בכלי התקשורת הערביים: ישראל היא בן השטנים, השטן הקטן; אמריקה, בריטניה והעולם המערבי בכללו הם השטן הגדול: כלומר, כוח השלילה האולטימטיבי העומד נגד אלהה ואומתו המוסלמית כולה. השטן הגדול עומד למול חזב אלהה הגדול – האומה האסלאמית בכללותה. בשטן הגדול מתעסק הארגון הכל-מסלמי הלוחם הגדול: אלקאעידה על כל זרועות התמנון שלו, והוא נתמך בעושר הכלכלי העצום של המוסלמים. מול השטן הקטן עומד חזב אלהה הקטן הלבנוני.

כל הדברים שנאמרו לעיל צריכים היו להיות ידועים לממשלות ישראל ולמנהיגיה, שהרי הם ידועים לכל מזרחן שאינו עושה שקר בנפשו ואינו מעדיף את נטיותיו הפוליטיות על האמת המקצועית. אך האמת היא שכמעט כולם עשו שקר בנפשם וספק אם כאשר העובדות מוטחות בפניהם יודו בכך ויחזרו בהם.

■ קץ "עידן השלום"

ל כן הנה הדברים כמות שהם: הגיע קץ עידן "השלום" המדומה. מעולם לא היה דבר כזה. יש רק עידן המלחמה – בעבר, בהווה ובעתיד – ורק בו יש לעסוק ורק לקראת ההתפתחויות הקשות שלו צריך להתכונן. הציבור היהודי אינו שש לצאת למלחמות. הוא מעדיף אפילו שבי של רגיעה על פני המלחמה. הוא מעדיף ללכת לישון עם "כוכב נולד" והבלים דומים ומוכן להירדם לקול זמרת הפֶּרְסִים, יוני השלום. על כן הוא מופתע להתעורר לקולן של התפוצצויות הטילים. בהציבו את המלחמה כאלטרנטיבה היחידה הקיימת בחלק זה של העולם (גם "הסכמים" הם חלק ממנה), שואל הציבור בצדק: עד מתי? והתשובה היא: עד שהמוסלמים יאבדו כל תקווה לחסל אותנו ופירוש הדבר עד אין קץ. הערבים והאסלאם בכללו לא יוכלו לעולם להשלים עם המציאות המובעת בשאלה פשוטה, המוצגת חדשות לבקרים על ידי מנהיג מוסלמי זה או אחר: איך אפשר שמיליארד וחצי מוסלמים, השולטים על אצרות ענק, אינם יכולים לחסל שישה מיליון יהודים הלכודים במלכות מוות שרוחבה כחמישים קילומטר. מציאות זו פוגעת בכבוד המוסלמים, מרגיזה אותם ומרתיחה ללא הרף את רגשי הנקמה בקרבם.

מי שאינו רוצה להבין כי זוהי המציאות האמיתית שעמה אנו צריכים לחיות ומי שאינו מוכן להתמודד איתה, מקומו אינו במזרח התיכון – המזרח התיכון הישן והאכזר. אפשר אפילו שמקומו אינו גם באירופה מפני שהיא כבר נכנעה, היא אבודה.

■ אל הקלאסיקה של המלחמות

ל כן יש לחזור אל הקלאסיקה של המלחמות. לא "צבא קטן וחכם", כפי שאמר אהוד הרוה"מ אשר הביא על ראשנו את מפלגתו של אלוהים, אלא צבא גדול וחזק. אנו זקוקים לכל הכוח: צבא סדיר גדול, מחסני חירום מלאים עד להתפקע, צבא מילואים מאומן ומיומן עד קצה גבול היכולת. הקץ לפטורים למיניהם, הקץ

להשתמשויות מטעמי מצפון ומטעמים אחרים. כל בחרו בריא – לצבא, למערך הלוחם! שינוי ערכים יסודי, שינוי של סדר העדיפויות הלאומי: הכול למען כוח התקפי, לא כוח מגן; כוח צבאי מאומן היטב העומד הכן לתקוף בכל הכוח, בכל העוצמה. לא עוד צבא ההגנה לישראל אלא צבא ההתקפה: גייהאד יהודי לעת הצורך. והצורך הזה כבר עומד מאחרי כולנו.

Ceterum censeo Syriam esse delendam [מלבד זאת, סבורני שיש להחריב את סוריה] על משקל דבריו של קאטו הזקן, שסיים כל נאום שלו בסנט הרומאי: "סבורני שיש להחריב את קרתגו".

במלחמה האחרונה לא היינו רחוקים מתבוסה; ובמידה רבה, בעיניו של האויב זו אכן הייתה תבוסה. בעודי כותב את הדברים האלה שמעתי את נשיא סוריה מכריז על תבוסתנו. אפשר שהצדק עמו שהרי הוא עודנו חי ויכול עדיין לדבר.

לא נגד לבנון היינו צריכים לצאת במלחמה הזאת אלא נגד סוריה, פטרוניתו של חיזבאללה והחוליה המקשרת בין איראן לביןנו. סוריה הייתה צריכה להיחרס עד היסוד. שום תשתית כלכלית או אחרת שלה לא הייתה צריכה להיות קיימת עכשיו – שדות התעופה, מסופי הדלק, הסכרים על הפרת, מפקדות הצבא, מערכות הטילים וארמונות הנשיאות, כל אלה היו צריכים להיות עיי חורבות – וצבא ישראל היה צריך להיות בפאתי דמשק. זו הייתה תוצאת המלחמה שכל העולם הנאור ציפה לראות ולא החלטות מוגוממות על "פעולה מוגבלת" ו"קצת פה, קצת שם" בשעה שאש החיזבאללה הקיפה את הארץ עד למרכזה. אש זו ממילא הייתה נפסקת וכל יעדי המלחמה היו מושגים ברגע שסוריה הייתה מוכרעת אל העפר. דבר זה יכול היה להיעשות רק אילו עמדה בראש ישראל מנהיגות נועזת, המבינה בדיוק את משמעותה של המערכה הכוללת לחיים שמולה ניצבת ישראל. גם איראן הייתה בודאי מתחילה לחשוב קצת אחרת.

■ עומק אסטרטגי

עוד לקלאסיקה של המלחמה – עומק אסטרטגי. זהו המצרך שישאל זקוקה לו יותר מכל כשגבה אל היס. לפני 1967 לא היה לישראל עומק אסטרטגי כלל והיא לחמה מתוך עיר בירתה ממש ועל עצם ליבה. מלחמת ששת הימים העניקה לה עומק אסטרטגי קטן. באו שוטי אוסלו ומסרו אותו לגרועים שבאויביה, כנופיות ערפאת, אשר חרתו על דגלם את השמדתה. אולם עדיין שומר הצבא על שטח ההריגה של בקעת הירדן ויכול, בחסות ההתיישבות היהודית, לפעול בגב ההר. שוטי הנסיגות מסרו בעזה שטחים בעלי חשיבות אסטרטגית ראשונה במעלה וחשפו את הארץ לטרור הטילים ושוטי נסיגות אחרים מבקשים לוותר על העומק האסטרטגי האחרון שנותר ביהודה ושמרון. אם זה חלילה יקרה, תיהפך ישראל למדינת חוף צרה, כמו המדינה הצלבנית שאחרי 1187, אשר לא תוכל שלא לגרות את אויביה להשמדה. אוי לה אותה שעה אם

ייהפכו לוחמי הקודש הפלשתינים במזרח אפילו לרבע חיזבאללה. אנשי הצפון ברחו אל המרכז. לאן יברחו שוכני הבועה התל-אביבית כשיפלו מהרי השומרון לא קטיושות אלא סתם צינורות קסאם פרימיטיביים ופצצות מרגמה? אל הים – כחלום הגדול של הערבים!

עדיין לא נמצא כל תחליף לעומק האסטרטגי שאותו איבדנו בלבנון. התוצאה של אבדן זה היא כמעט חורבן הגליל ועמידה חדלת אונים למול מטר הטילים שגבר מידי יום. כשברר צה"ל מלבנון, בשנת 2000, בהוראת ממשלה ישראלית מוכת העיוורון, אמרו הבורחים שלא יפלו יותר חללים בלבנון. המחיר, כך אמרו, כבד: 25 חללים בשנה. במלחמה הנוכחית אנו מבכים את מתינו – על כל שנה ושנה מאותן שש שנים שילמנו בריבית גבוהה בהרוגים, בפצועים, בנכים, בחורבן.

■ הפלשתינאים

אשר לפלשתינאים. כאן צריך לשים קץ, בצורה חדה וחוחכת, לשטות הנקראת "מדינה פלשתינית". לא משום חזונות "משיחיים", כפי שאומרים מתנגדי ההתיישבות היהודית על גב ההר, אלא משום שמדינה פלשתינאית החברה בליגה הערבית והשולטת מן ההרים על רצועת החוף היא מתכון בטוח לחורבן. על כן, במסגרת שינוי סדרי העדיפויות הלאומיות, יש לשים את ההתיישבות בגב ההר כחלק מן הסדר החדש מייד אחרי שיקום הכוח הצבאי. זוהי גם דרך מצוינת להילחם בטרור. על כל נפגע בפעולת טרור תודיע ישראל על הקמתו של ישוב חדש. אין ספק שהאויב יבין מהר את משמעות הדבר. אילו כך נהגנו בעבר, היה ישוב יהודי צפוף על גב ההר, הנותן משען לצבא (בדיוק כפי שהיה הדבר בגוש סקיף בטרם הוחרב) ומחבלים למיניהם היו צריכים לחשוב היטב אם הרג יהודים כדאי. מדינת ישראל זקוקה לכל סנטימטר במזרח כדי להגן על תושבי הבועה ועל לב המדינה. זהו צורך קיומי ולא שאיפת כיבוש, שהרי כיבוש אין כאן כלל. אין עם כובש את ארצו שלו, ואין עם כישראל המוכן לוותר בקלות גדולה וללא כל תמורה, תהא וירטואלית ככל שתהא, על נכסים אסטרטגיים החיוניים לעצם קיומו.

על כן יש להפסיק את מעשה ההבל של בניית "גדר ההפרדה" ואת המיליארדים שייחסכו לתת קודם כל לצבא ולהשקיע בצרכים חיוניים אחרים. עם לוחם היודע רק התקפה איננו מסתתר מאחורי בדיחה של גדר בטון ותיל. אפילו החומה הסינית לא עזרה פולשים.

האם יש במדינת ישראל מנהיגות אשר תוכל להסתכל אל האמת הזאת בעיניים בלי מורד; מנהיגות מרחיקת ראות; מנהיגות אשר תפתח את העוצמה הישראלית במידה כזאת שאויביה יאלצו לדחות את הגייהאד עליה לזמן בלתי מוגבל?

האם יש בישראל מנהיגות אשר תתחיל להנחיל במדינה ערכי יסוד אחרים, המבוססים על אמת ולא על דמיונות שווא אשר השפילו אותה והעמידו את עצם קיומה בסכנה? אפשר שמנהיגות כזאת ישנה ואפשר שתימצא אחרי ניקוי האורות. ■